

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND Mcgregor STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і Mcgregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and Mcgregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

НОВИЙ АТАК ІМПЕРІАЛІСТІВ НА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ.

На Далекім Сході, в китайській провінції Манджурія, може прийти до збройного конфлікту між Радянським Союзом і світовими імперіалістами, які руками китайського націоналістичного уряду завдали серйозний удар першій робітничо-селянській країні. Останній Чан Кай-Ши, голова пінкіського уряду, який зрадив працуючу масу Китаю й пішов на службу світовим імперіалістам, не раз вже провокував Радянський Союз своїми нападками на радянських консулів в Китаю, арештуванням і катуванням радянських урядників і громадян взагалі та ризикує новими виборками проти радянської влади. Притримуючись політики біра, радянський уряд не витягав з того відповідних консеквенцій і завжди старався погодити справу мирним шляхом. Він знав, що за провокаційними виступами Чан Кай-Ши стоїть імперіалізм цілого світа, який лише чекає відповідної нагоди щоб кинути на Радянський Союз. Однак останній випадок Чан Кай-Ши проти Радянського Союзу не може бути толерований радянським урядом. Усе має свої границі. І хоч радянський уряд свідомий свого становища і теперішньої хвилі, він, маючи підтримку широких працуючих мас цілого радянського країни, не дозволяє імперіалістичним агентам в ролі Чан Кай-Ши нападати на Радянський Союз, він у належний спосіб стане в обороні прав СРСР.

Минулий тиждень був свідком нового нападу китайських націоналістів на Радянський Союз. На приказ уряду Чан Кай-Ши, в Манджурії арештовано около 1.000 радянських урядників і робітників на східно-китайській залізничній лінії і около 200 з них депортовано вказ до Радянського Союзу, не дозволяючи їм навіть взяти своїх речей з собою. Сотки інших радянських робітників відправлено від праці й за всіма радянськими громадянами в Манджурії пильно слідкує поліція. Саму східно-китайську залізницю давно китайське військо, призначивши китайських урядників на місце арештованих радянських. Телеграфічні і телефонічні лінії при залізничній китайській владі також захопила в свої руки, арештувавши або прогнавши радянських урядників і службовців. Усе це зроблено під претекстом, що арештовані вели комуністичну пропаганду.

Східно-китайська залізниця в Манджурії є власністю Радянського Союзу. Вона була збудована за царського уряду як незалежна частина транс-сибірської залізничної лінії, що йде з Москви до Владивостоку над Тихим океаном. Попри східно-китайську залізницю закладено великі простори земель на яких побудовано великі сільсько-господарські підприємства і містечка та заселено російськими іммігрантами. Таким чином ціла залізнична лінія стала великою російською колонією. Внаслідок світової війни і революції залізницю захопили в свої руки імперіалістичні держави. Вони назначили т. зв. міжсоюзну технічну раду, яка під проводом Америки, Стівенса завладала залізницею від 1919 до 1922 року. Коли китайський центральний уряд у Пекин визнав радянський уряд, вони підписали в травні 1924 року договір, на підставі якого східно-китайська залізниця перейшла під управу нової ради директорів, зложеної по половині з радянських і китайських представників. Президент ради є назначений китайським урядом, а віцепрезидент — радянським. Управителем залізничної лінії є російський, який має одного російського й одного китайського помічників. Під такою спільною контролею перебувала залізниця в останніх роках і не раз приходило до неспорозумів та арештів радянських урядників залізничної лінії як за правління Чан Цю-Ліна в Манджурії, так і за теперішнього правління Чан Кай-Ши.

На останній провокаційний атак Чан Кай-Ши радянський уряд відповів ультиматом, який вручено китайському представникові в Москві в суботу 13. липня. Ультимат дає урядові Чан Кай-Ши три дні на відповідне погодження справи. Радянський уряд хоче мирним шляхом усунути кризу і з тою метою вислав Леодіна Серєбрякова до Китаю на переговори з нанкінським урядом. Однак ультимат виразно зазначає, що такі переговори будуть можливі лише тоді, як китайський уряд негайно звільнить арештованих громадян Радянського Союзу і відкаже всі незаконні розпорядки відносно східно-китайської залізничної лінії. Якщо нанкінський уряд не сповнить цих вимог, то радянський уряд, каже нота, буде примушений "ужити інших засобів в обороні законних прав Радянського Союзу. Рівночасно в цілці Радянський Союз відбуваються масові демонстрації, на яких робітники й селяни протестують проти захоплення східно-китайської залізничної лінії китайськими агентами світових імперіалістів. Радянська преса з обуренням також протестує проти останнього атак нанкінського уряду на Радянський Союз. Орган радянського уряду "Ізвестія", пишучи про останні події в Манджурії, каже між іншим: "Радянський уряд підковує серйозність подорожжя і пригадує китайській владі, що Радянський Союз має в своїм розпорядженні подстатком засобів для оборони своїх прав і правних інтересів". Далі в цій самій статті "Ізвестія" кажуть, що "перед лицем радянської публичної опінії ми поново остерігаємо китайських провока-

торів і бандитів, щоб перестали гратися з вогнем". Усе це свідчить, що Радянський Союз не думає перейти над подіями в Манджурії до денного порядку, але зужив всіх засобів для оборони своїх прав перед нападом імперіалістичних хижаків.

Імперіалісти цілого світа не відпини приготувалися до атак на Радянський Союз. Ніхто не може докладно сказати, коли, де й ким цей атак буде виконаний. Атак на першу робітничо-селянську країну в світі може бути зроблений чимибудь руками, однак завжди за цими стане цілий капіталістичний світ. Невиключене, що цей атак саме тепер започатковано в Манджурії. Якщо в плані імперіалістів є вже тепер напасти на Радянський Союз, то початок уже зроблений. Кожному робітничові й фармерові треба пам'ятати, що війна між Радянським Союзом а Китаєм була б в дійсності війною між Радянським Союзом, батьківщиною світової пролетаріату, а цілим капіталістичним світом. Усі імперіалістичні держави повинні би на допомогу урядові Чан Кай-Ши, щоб злавити робітничо-селянську державу.

Радянський уряд, одинокий серед урядів цілого світа, протиставив при цьому ризику китайським робітникам і селянам у їхній боротьбі проти імперіалізму. Він зрікся добровільно екстериторіальних прав у Китаю, за якими так уперто обстоювали імперіалістичні держави. Він відмовився від "відшкодування", яке наклали на Китай "цивілізовані" держави внаслідок боксерського повстання. Одним словом, Радянський Союз поїхав зі всіх держав у світі добровільно визнав за Китаєм право на повну державну незалежність.

Уряд і працуючі маси Радянського Союзу не мають нічого проти робітників і селян Китаю. Вони є їхніми друзями, що доказали своїми ділами. Але вони не хочуть, щоб комуністична кліка на чолі з Чан Кай-Ши поспігала, на права Радянського Союзу, й давати належну відсіч нанкінським агентам світової імперіалізму.

Робітники й селяни цілого світа повинні знати, що імперіалістичні держави планують війну проти Радянського Союзу і що китайський націоналістичний уряд виконує лише їхні інструкції. Той уряд уже мобілізує військо й висилає до радянського кордону. І тому робітничий цілого світа з ще більшим зав'язанням повинно повести кампанію проти збройної війни, а на випадок нападу на Радянський Союз — повинно стати в його обороні.

День 1. серпня є міжнародним противоєнним днем, в який усі робітники повинні вийти на вулиці міст і демонструвати проти імперіалістичної війни та в обороні Радянського Союзу.

АНГЛІЯ ПІСЛЯ ВИБОРІВ.

Перед англійською комуністичною розгортається тепер широка перспектива. Не звачаючи на порівняно невелике число голосів, що їх одержала партія підчас виборів, не може бути сумніву, що виступ комуністичної партії велике враження на робітничу масу.

Робітники голосували за МекДоналда не тому, що вони були проти політики комуністичної партії, проти політики організованої боротьби з капіталізмом, а тому, що більшість із них думала, що Партія Праці, не звачаючи на свої помилки і хиби, провадитиме далі боротьбу за безпосередні вимоги робітничої класи.

Ці ідеї мусять швидко розвинути.

Багато робітників дивилися на виступ МекДоналда з точки зору створення нового уряду. Від такого уряду не можна сподіватися здійснення того, за що вони голосували й тому вони шораз уважніше прислухались до того, що каже їм комуністична партія. Комуністична партія повинна на тепер ще енергійніше, ніж раніше, узятися до роботи. Уряд МекДоналда не уряд імперіалізму, капіталістичної націоналізму, а треба якнайшвидше організувати маси робітничого уряду. Уряд МекДоналда робить все можливе, щоб змусити робітників в покорі і з коштом стабілізувати капіталістичну промисловість.

Не тільки закон проти тривалості а й восьмидневний день для гірників відсувається на задній план. Ще напередодні виборів МекДоналд заявив, що англійське фабрично-заводське законодавство треба розглядати в зв'язку з умовами, серед яких працюють англійські конюнери. Так само говорять підприємці, коли хочуть зменшити заробітний платіж і збільшити робочий час.

Для боротьби з безробіттям гадають провести часткову ліберальну програму про подовження нових шляхів. Але, звичайно, тільки в межах потреб капіталістичного господарства. Таким чином, це не буде справді розв'язати проблему безробіття (єдине розв'язання її можливе тільки, звиниченням капіталізму), а скорше спроба використати частину безробітних на ще більше зміцнення ка-

партію Праці стане перед пролетаріатом як партія капіталізму, комуністична ж поведе робітників, які збудуться своїх ілюзій щодо Партії Праці, на нову зав'язку боротьбу за знищення капіталізму, за диктатуру пролетаріату.

Вільям Гейтс, (Член ЦК англійської комуністичної партії)

НІМЕЧЧИНА Й РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ.

Вже не вперше за останній час виявляються ознаки по-заваленої діяльності тих колімицької буржуазії, що вперто тиснуть німецьку зовнішню політику до зближення з найпосидівшими й немирними ворогами СРСР. Імена колишнього товариша міністра закордонних справ фон-Кюльмана та магна хемічної промисловості Рехберга, як ватажків цього антирадянського руху в Німеччині, досить добре і давно відомі. Їхня робота в Парижі в останній період робіт конференції експертів у репарційних справах могоз мати, звичайно, лише один намір, що походить із їхньої діяльності за останні роки.

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

годи, підписаних наприкінці 1928 року, але не можна не відзначити, що вони збіглися з кризою ліберальної лінії, що створилася внаслідок відраженні англо-французької Антанти.

Посилена чутко про переговори в Парижі між представниками Німеччини та західних імперіалістичних держав щодо спільної політики щодо СРСР, політики, звичайно, недержавної політики, що має за мету відготувати виступ проти Радянського Союзу, зовсім не може допомогти, створенню сприятливих умов для дальшого розвитку і зміцнення радянсько-німецьких взаємин. Радянська громадськість поки не може забути чи винустити з ока того, що не так давно в Німеччині панували гасла та великої буржуазії, а саме: орган промисловців. "Дайте Бергверкстатунг" протівидувала угоду з західними державами, при чім Німеччина мала приєднатися до цієї угоди на основі компенсації за територіальну зміну своєї політики щодо СРСР.

Дості такі проекти посамперед зустрічали відені з боку більшовицької і німецьких ділових код, і політичних діячів, які чудесно розуміють, що таким шляхом не тільки не можна забезпечити дієвих економічних і політичних інтересів Німеччини, а й неминуемо можливим пошкодити її політичний і економічний самостійності. Треба гадати, що й тепер буде така сама відсіч. Проте, було б значущим крапкою, коли б уже підчас стичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

1. СЕРПНЯ — ДЕНЬ ВИСТУПУ ПРАЦЮЮЧИХ.

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвально більш віддавалися більш виділюючи коли німецької провідної буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторониш міркувань і, можливим, сторониш впливів. Не тільки складні синхроністично таблицю, яка виявила б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться зменшувати позитивного значення радянсько-німецьких у-

МАРНІ СПРОБИ МЕКДОНАЛДА.

Під знаком виправлення історичних помилок твердлобих, прийшов до влади МекДоналдський уряд. Гасла відновлення взаємин з СРСР і згоди з Америкою були тим гачком, на який попася легковірний англійський виборець.

Всправи відновлення взаємин з СРСР новий уряд нічого реального ще не сказав і не проголосив. За те про наступне зближення з Америкою вже багато сказано й написано. Після звісток про бажання МекДоналда поїхати до Америки, щоб особисто зговоритися з Гувером, маємо вже й перші факти спроб до такого зближення — побачення МекДоналда з американським послом в Лондоні Досом.

Для обмежених дрібно-буржуазних політиків типу МекДоналда дуже характерна така віра в можливість через особисті побачення й "дружні переговори" звести на ніщів суперечності між двома державами. Було б, звичайно, дуже ладно увіяти собі, що тільки через урядіваних консервативних так загострилися англо-американські суперечності. Адже корінь конфлікту полягає не в тих людях, що стоять біля керма влади, а в тих неперервних історичних обставинах, що обумовили англо-американське змагання.

Як відомо; світова війна позбавила Англію її доволитого панування на світових шляхах. Під гуркіт канонад із полів Франції, за спиною Англії виріс новий могутній суперник — Злучені Держави. Розчавивши німецьку могутність, Англія опинилася вична з своїм американським конкурентом, що перейняв ролі світового банкіра й вийшов у перші лави імперіалістичних держав.

Зовні англо-американське змагання найбільше позначилося в морському суперництві. Уже в 1921 р. на вашингтонській конференції Америка змусила Англію прийняти принципи рівності морського озброєння. Правда, Англія залишила собі маленьку зазвук — право будувати без обмеження крейсери, міноносці і підводні човни. З цього свого права Англія і скористалася повною мірою. Америка і собі відповіла на це величезною морською програмою, що її недавно затвердив американський сенат.

Тягачися з Америкою в справі морського озброєння, Англія явно не під силу. Консервативний уряд шукав з цього лишого виходу, а саме — договори з Америкою, що б тільки під революційним прапором, але й дух хитрості і невідомих, що досі перебувають в соціал-демократичних лавах. Більший робітничий фронт знизав перша і неможлива умова успішного проведення революційних дій.

Нехилила й безпастанна боротьба на оборону СРСР проти імперіалістичних зазіхань має якнайбільше позначитися в цей день. Маси повинні знати, що остання війна була першою в серії тих воєн, що неминуемо спалахне між окремими групами імперіалістів і що наслідком своїм матимуть напад на СРСР. Дати зрозуміти всім у кожному, що тільки пролетарська рука зможе відвернути замах на СРСР — така друга ідея, вквітлена в міжродній противоєнний день.

І, нарешті, як висновок з цього, випливає та проста істина, що тільки комуністи стоять в авангарді пролетарського революційного противоєнний день. І, нарешті, як висновок з цього, випливає та проста істина, що тільки комуністи стоять в авангарді пролетарського революційного противоєнний день.

І, нарешті, як висновок з цього, випливає та проста істина, що тільки комуністи стоять в авангарді пролетарського революційного противоєнний день. І, нарешті, як висновок з цього, випливає та проста істина, що тільки комуністи стоять в авангарді пролетарського революційного противоєнний день.